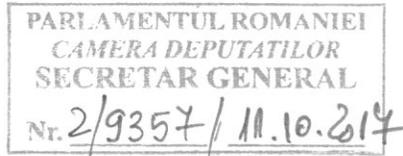

MINISTERUL PENTRU RELAȚIA CU PARLAMENTUL

Nr. 9201/09.10.2017

**Către: Doamna Silvia-Claudia MIHALCEA,
Secretarul general al Camerei Deputaților**

Ref. la: punctul de vedere al Guvernului aprobat în ședința Guvernului din data de 05 octombrie 2017

Stimată doamnă secretar general,

Vă transmitem, alăturat, în original, **punctele de vedere ale Guvernului** referitoare la:

1. *Propunerea legislativă pentru modificarea și completarea Legii nr. 550/2004 privind organizarea și funcționarea Jandarmerie Române, a Legii nr. 364/2004 privind organizarea și funcționarea Poliției Judiciare, Legea nr. 333/2003 privind paza obiectivelor, bunurilor, valorilor și protecția persoanelor și a Ordonanței de Urgență a Guvernului nr. 20 din 11 martie 2009 pentru modificarea art. 13 alin. (2) și (3) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 30/2007 privind organizarea și funcționarea Ministerului Afacerilor Interne și pentru reorganizarea unor unități din subordinea Ministerului Afacerilor Interne, inițiată de domnul senator PSD Viorel Salan împreună cu un grup de parlamentari PSD, PNL, ALDE, PMP (Plx. 211/2017);*

2. *Proiectul de Lege pentru modificarea și completarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 99/2006 privind instituțiile de credit și adecvarea capitalului, provenit dintr-o propunere legislativă inițiată de domnul senator PSD Viorel Arcaș împreună cu un grup de parlamentari PSD, PNL, ALDE, UDMR, Minorități Naționale, neafiliați (Bp. 340/2016, Plx. 427/2016).*

Cu stimă,

Viorel ILIE

Ministrul pentru Relația cu Parlamentul

GVERNUL ROMÂNIEI
PRIMUL – MINISTRU

Domnule președinte,

În conformitate cu prevederile art. 111 alin. (1) din Constituție, Guvernul României formulează următorul

PUNCT DE VEDERE

referitor la *propunerea legislativă pentru modificarea și completarea Legii nr. 550/2004 privind organizarea și funcționarea Jandarmeriei Române, a Legii nr. 364/2004 privind organizarea și funcționarea Poliției Judiciare, Legea nr. 333/2003 privind paza obiectivelor, bunurilor, valorilor și protecția persoanelor și a Ordonanței de Urgență a Guvernului nr. 20 din 11 martie 2009 pentru modificarea art. 13 alin. (2) și (3) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 30/2007 privind organizarea și funcționarea Ministerului Afacerilor Interne și pentru reorganizarea unor unități din subordinea Ministerului Afacerilor Interne*, inițiată de domnul senator PSD Viorel Salan împreună cu un grup de parlamentari PSD, PNL, ALDE, PMP (Plx. 211/2017).

I. Principalele reglementări

Inițiativa legislativă are ca obiect de reglementare amendarea *Legii nr. 550/2004 privind organizarea și funcționarea Jandarmeriei Române, cu modificările ulterioare*, a *Legii nr. 364/2004 privind organizarea și funcționarea poliției judiciare, republicată, cu modificările ulterioare*, a *Legii nr. 333/2003 privind paza obiectivelor, bunurilor, valorilor și protecția persoanelor, republicată, cu modificările și completările ulterioare*, precum și a art. III alin. (1) și (2) din *Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 20/2009 pentru modificarea și completarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 30/2007 privind organizarea și funcționarea Ministerului Administrației și Internelor și pentru reorganizarea unei*

unități din Jandarmeria Română, cu modificările și completările ulterioare.

Potrivit *Expunerii de motive*, demersul legislativ vizează, în principal, următoarele aspecte:

- modificarea denumirii structurilor în sensul ca inspectoratul, gruparea și patrula sunt „de jandarmerie” și nu „de jandarmi”, iar inspectoratele sunt „de poliție”, nu „de polițiști”;

- atribuirea competenței inspectorului general pentru a dispune dislocarea și redislocarea unor structuri din cadrul unităților subordonate, în zona de responsabilitate a acestora, precum și executarea unor misiuni temporare de către unități sau subunități din cadrul acestora, în afara zonei de responsabilitate;

- nominalizarea Direcției Generale de Jandarmerie București - Ilfov și a Brigăzii Speciale de Intervenție a Jandarmeriei Române, ca fiind mari unități de jandarmerie, având în vedere competența teritorială și structura acestora;

- organizarea, la nivelul municipiului București și al județului Ilfov, a unei singure mari unități care să asigure organizarea și executarea atribuțiilor prevăzute de lege;

- introducerea birourilor în structurile de comandament ale unităților care să coordoneze o anumită linie de muncă;

- introducerea direcțiilor și batalioanelor speciale în cadrul Direcției Generale de Jandarmerie București-Ilfov, care, potrivit legii, au structuri de comandament care facilitează planificarea și organizarea misiunilor ce le revin;

- introducerea secției, respectiv a postului, în cadrul structurilor militare destinate pregătirii sau îndeplinirii misiunilor specifice;

- reglementarea unor competențe extinse în privința controlului materialului lemnos și constatării faptelor de natură penală și contravențională la regimul silvic, constatarea contravențiilor și a infracțiunilor la regimul piscicol;

- corelarea terminologiei în domeniul atribuțiilor Jandarmeriei Române cu privire la situațiile de urgență;

- consolidarea cadrului legal necesar desfășurării activităților de prevenire a faptelor antisociale și pregătirea antiinfracțională a populației;

- reglementarea activității de executare a mandatelor de aducere emise de organele judiciare;

- reglementarea dreptului de a invita persoanele la sediul unității de jandarmi;

- efectuarea controlului și a percheziției vehiculelor, cu respectarea dispozițiilor legale, în situația în care există suspiciuni rezonabile cu privire la săvârșirea unor posibile atacuri teroriste, ori că bunurile folosite

sau provenite din săvârșirea unor fapte antisociale se află în interiorul acestora;

- efectuarea de înregistrări video și fotografii operative, în scopul probării unor comportamente antisociale ale persoanelor, ori evidențierii modului de acțiune al efectivelor proprii care, la cerere, se pun la dispoziția organelor judiciare;

- folosirea mijloacelor de transport feroviare și navale în timpul serviciului, pentru executarea unor misiuni care nu pot fi îndeplinite altfel;

- introducerea obligației personalului Jandarmeriei Române de a efectua testări psihologice, pentru ca aceasta să funcționeze eficient cu personal competent să execute misiuni în condiții deosebite, de risc;

- completarea prevederilor referitoare la obligațiile Jandarmeriei Române cu privire la avizarea proiectelor sistemelor tehnice de alarmare contra efracției, a planurilor tematice de pregătire a personalului de pază aparținând societăților specializate de pază și la controlul personalului care asigură paza în dispozitivul integrat de pază al Jandarmeriei Române;

- modificarea *Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 20/2009*, în sensul înlocuirii sintagmei „*Inspectoratul General al Jandarmeriei Române*” cu sintagma „*Jandarmeria Română*”.

II. Observații

1. Semnalăm că, raportat la complexitatea modificărilor propuse și implicațiile pe care acestea le pot avea, argumentele prezentate în cuprinsul *Expunerii de motive* sunt insuficiente și nu țin cont de o serie de realități actuale și elemente de context și nici de legislația penală, respectiv procesual penală.

Astfel, modificarea fundamentală a competențelor unei instituții implică și alocarea resurselor financiare/umane și logistice necesare pentru exercitarea noilor atribuții, în caz contrar demersul fiind lipsit de eficiență juridică.

În acest sens, precizăm că implementarea măsurilor propuse prin inițiativa legislativă presupune alocarea unor resurse considerabile, care, la acest moment, nu există, deși în *Expunerea de motive* se arată că acestea există. Spre exemplu, modificarea constând în acordarea calității de organe de cercetare penală ale poliției judiciare personalului Jandarmeriei Române presupune, printre altele, costuri legate de asigurarea personalului necesar și de pregătirea acestuia, respectiv costuri generate de amenajarea la nivelul unităților de jandarmerie a unor camere de anchetă și pentru recunoaștere din grup.

Ținând seama de obiectul de reglementare al inițiativei legislative, precizăm că un obiectiv important al Ministerului Afacerilor Interne îl reprezintă eficientizarea activității instituției, context în care se are în vedere utilizarea judicioasă a resurselor umane, financiare și logistice, precum și eliminarea suprapunerilor de competențe sau fragmentarea excesivă a acestora.

Principalele atribuții ale Ministerului Afacerilor Interne vizează respectarea ordinii publice, respectiv apărarea drepturilor fundamentale ale omului, a proprietății publice și private, iar instituțiile de bază ale ministerului care exercită aceste competențe sunt Poliția Română și Jandarmeria Română. Or, ca aceste deziderate să fie realizate, cele două instituții trebuie să acționeze complementar, nu paralel.

Astfel, la nivelul Ministerului Afacerilor Interne se apreciază ca fiind necesară regândirea și redefinirea, în ansamblu, a conceptului de ordine publică, a atribuțiilor structurilor din compunere și a priorităților acestora.

În baza noului concept vor trebui elaborate planul național de întrebuințare a forțelor de ordine publică și o nouă strategie de realizare a ordinii și siguranței publice, care să înlocuiască strategia aprobată prin *Hotărârea Guvernului nr. 196/2005*¹ și care să corespundă actualului context de securitate, caracterizat prin noi amenințări (migrație ilegală, terorism prin franciză, amenințări hibride etc.)

Aceste documente strategice ar trebui să constituie fundamentul stabilirii unei relații consolidate între securitatea, libertatea ori viața privată a cetățenilor și să stea la baza delimitării competențelor între structurile Ministerului Afacerilor Interne, a definirii modului de cooperare dintre ele și să faciliteze armonizarea legislației specifice fiecărei structuri.

În acest context, apreciem că orice modificare a competențelor unei instituții, mai ales de o asemenea importanță precum cele din domeniul ordinii publice, trebuie să aibă la bază analize fundamentate/elemente de politică publică și strategia instituțională de dezvoltare pe termen mediu și lung, iar principalii piloni pe care se întemeiază sunt delimitarea clară a competențelor și stabilirea responsabilităților, eliminarea suprapunerilor de competențe și complementaritatea modului de acțiune.

Cu atât mai mult, reperele de mai sus trebuie avute în vedere și în cazul propunerii legislative, întrucât aceasta vizează modificarea semnificativă a competențelor Jandarmeriei Române, care implică transformări în portofoliul atribuțional al altor structuri ale ministerului sau din cadrul sistemului național de apărare, ordine publică și securitate națională.

¹ privind aprobarea Strategiei Ministerului Administrației și Internelor de realizare a ordinii și siguranței publice, pentru creșterea siguranței cetățeanului și prevenirea criminalității stradale.

Or, din acest punct de vedere, apreciem că inițiativa legislativă conține o serie de norme care vor conduce la apariția unor suprapuneri de competențe între instituții, iar aplicarea soluțiilor legislative implică un impact financiar, logistic și de resurse umane apreciabil, pentru care nu sunt disponibile sursele de finanțare.

Totodată, semnalăm și faptul că o structură este eficientă dacă exercită competențele ce țin de scopul pentru care aceasta a fost înființată, astfel că o transformare instituțională care se abate de la rolul inițial și care are ca efect o suprapunere de competențe și o diluare a resurselor va avea un impact negativ asupra activității acelei structuri.

2. În prezent, potrivit dispozițiilor art. 27 alin. (2) lit. b) din *Legea nr. 550/2004*, în exercitarea atribuțiilor ce îi revin, personalul militar al Jandarmeriei Române are dreptul „*să legitimeze orice persoană când există indicii temeinice că a săvârșit, săvârșește sau se pregătește să săvârșească o faptă ce constituie infracțiune ori contravenție*”.

De asemenea, aceste atribuții se regăsesc și în cuprinsul art. 18 al *Ordonanței Guvernului nr. 2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor, cu modificările și completările ulterioare*, potrivit căruia „*Contravenientul este obligat să prezinte agentului constatator, la cerere, actul de identitate ori documentele în baza cărora se fac mențiunile prevăzute la art. 16 alin. (3). În caz de refuz, pentru legitimarea contravenientului agentul constatator poate apela la ofițeri și subofițeri de poliție, jandarmi sau gardieni publici*”.

Totodată, la art. 35 din *Legea nr. 550/2004*, se prevede faptul că „*Persoanele care săvârșesc fapte contrare legii vor fi imobilizate, îndepărtate cât mai repede de la locul tulburărilor și conduse, după caz, la cea mai apropiată unitate de poliție sau de jandarmi, pentru a se lua, cu privire la acestea, măsurile de sancționare prevăzute de lege*”.

3. În ceea ce privește textul propus la **art. I pct. 2 și 3** din inițiativa legislativă, cu privire la modificarea a alin. (2) al art. 4, respectiv de completare a aceluiași articol cu un nou alineat, alin. (3), precizăm că demersul contravine prevederilor instituite de *Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 30/2007*, care, la art. 12 alin. (4), stabilește că „*ministrul afacerilor interne, pe baza consultării Colegiului ministerului, poate înființa, desființa, disloca și redisloca unități, până la eșalonul brigadă, exclusiv, servicii, secții, birouri, compartimente și subunități, în limita posturilor aprobate și a fondurilor bănești alocate.*”

De asemenea, apreciem că forma propusă pentru art. 4 alin. (2) este o normă juridică incompletă, deoarece se vorbește numai despre posibilitatea înființării unor mari unități/unități, nu și despre posibilitatea desființării

acestora. Nu în ultimul rând, precizăm faptul că, în conformitate cu dispozițiile art. 4 lit. f) pct. 27 din *Legea nr. 415/2002 privind organizarea și funcționarea Consiliului Suprem de Apărare a Țării*, „înființarea, desființarea, dislocarea și redislocarea, în timp de pace, pe teritoriul național, a marilor unități militare de la eșalonul brigadă, inclusiv, în sus” se aprobă de către C.S.A.T..

4. Referitor la modificarea propusă la **art. I pct. 5** din inițiativa legislativă, cu privire la Brigada Specială de Intervenție a Jandarmeriei Române, menționăm faptul că orice modificare de natură organizatorică ar trebui precedată de o analiză a modului actual de organizare, respectiv a atribuțiilor pentru a stabili în ce măsură acestea se circumscriu rolului pe care structura în cauză ar trebui să îl exercite. Astfel, apreciem că nu se justifică modificarea art. 9 din *Legea nr. 550/2004*.

5. Referitor la **art. I pct. 14** din inițiativa legislativă, precizăm că modificările propuse la art. 19 alin. (1) lit. h) și k), de extindere a competențelor Jandarmeriei Române pentru intervenția contrateroristă în spațiul public, sunt contrare dispozițiilor art. 12 alin. (1) din *Legea nr. 535/2004 privind prevenirea și combaterea terorismului, cu modificările și completările ulterioare*.

În ceea ce privește propunerea de modificare a art. 19 alin. (1) lit. i) din lege, în sensul de a stabili în sarcina Jandarmeriei Române executarea unor misiuni de asigurare a protecției persoanelor, apreciem că această normă este lipsită de predictibilitate atât timp cât nu se specifică categoriile de persoane cărora li se asigură protecția (cele care se află la un moment dat în obiectivul asigurat cu pază de către jandarmi sau orice persoană poate beneficia de protecția jandarmilor).

Cu privire la propunerea de modificare a art. 19 alin. (1) lit. l) din lege, apreciem că a stabili în sarcina Jandarmeriei Române responsabilitatea supravegherii controlului și asigurării protecției și conservării fondului cinegetic și piscicol natural, a fondului silvic și de protecție a mediului contravine dispozițiilor art. 8 din *Legea nr. 46/2008 – Codul silvic, republicată, cu modificările ulterioare*, care stabilește autoritatea de stat în domeniul silviculturii. Opinăm că actuala reglementare este suficientă pentru competențele Ministerului Afacerilor Interne în acest domeniu, prin raportare la posibilitatea efectivă de gestionare a competențelor atribuite. Această concluzie este susținută și de experiența operativă recentă, acumulată prin prisma modificărilor *Legii nr. 171/2010 privind stabilirea și sancționarea contravențiilor silvice, cu modificările și completările ulterioare*, aduse prin *Ordonanța de urgență a*

*Guvernului nr. 51/2016*². Astfel, Jandarmeria Română a întâmpinat numeroase dificultăți în ceea ce privește aplicarea competențelor extinse în domeniul silvic (indisponibilizarea vehiculelor, controlul transportului materialului lemnos, lipsa specializării personalului, lipsa accesului la SUMAL).

6. Referitor la modificarea propusă la **art. I pct. 17** din inițiativa legislativă, cu privire la acordarea calității de organe de cercetare penală ale poliției judiciare personalului Jandarmeriei Române, precizăm faptul că Uniunea Europeană solicită și recomandă permanent statelor membre să elimine orice formă de paralelism existent în domeniul instituțiilor de aplicare a legii, sens în care politicile europene în domeniul justiției și al afacerilor interne prevăd aspecte foarte clare în această problematică.

Astfel, este subliniată necesitatea existenței unor structuri judiciare polițienești unice, independente prin eliminarea oricărui paralelism instituțional ori reglementări de competențe similare referitoare la acest domeniu, pentru a nu se acoperi una pe alta și pentru a nu declina responsabilitatea de la unii la alții, normă cu caracter de importanță excepțională în ceea ce privește recomandările formulate de către Uniunea Europeană.

De asemenea, relevante în sensul celor menționate mai sus sunt și considerentele care au stat la baza condamnării României de către Curtea Europeană a Drepturilor Omului (CEDO), din vremea când Poliția Română avea statut militar, tocmai pentru că autoritățile nu au desfășurat o anchetă corectă³. Prin *Hotărârea CEDO* s-a stabilit că a fost încălcat art. 3 din *Convenția Europeană a Drepturilor Omului* din cauza faptului că autoritățile implicate (Parchet și Poliție, ambele cu statut militar) nu au desfășurat o anchetă efectivă în privința tratamentului degradant aplicat reclamantului de către polițiști, fapt care întărește ideea că cercetarea și urmărirea penală efectuată de militari atunci când în cauză sunt implicați civili încalcă prevederile menționate.

CEDO a constatat că în România, la acea vreme, poliția avea un statut militar, iar polițiștii ce efectuau cercetarea/urmărirea penală, în cazul unor acuzații de tratament inuman ori degradant, în virtutea statutului militar, nu erau cercetați de parchetele și instanțele de drept comun, ci de către cele militare. Având în vedere aceste aspecte, Curtea Europeană a hotărât că cetățeanul român nu a avut parte de un proces echitabil, nu a avut parte de un tratament corect și imparțial din partea statului.

² pentru modificarea și completarea Legii nr. 171/2010 privind stabilirea și sancționarea contravențiilor silvice, cu modificările ulterioare.

³ *Hotărârea CEDO în Cauza Barbu Anghelescu împotriva României, din 5 octombrie 2004, cererea nr. 46430/99.*

De asemenea, în aceeași hotărâre, CEDO a stabilit și faptul că acest aspect duce, implicit, la încălcarea *Convenției Europene a Drepturilor Omului* sau, altfel spus, civilii nu au parte de un proces echitabil, atunci când sunt investigați și cercetați de militari.

Practic, Curtea Europeană a hotărât că toate anchetele desfășurate de militari împotriva civililor nu pot fi considerate ca fiind independente, deoarece tocmai statutul militar, ce are la bază principiul subordonării ierarhice, chiar dacă această legătură nu este una instituțională, nu conferă suficiente garanții privind corectitudinea și independența, necesare într-o anchetă penală.

De asemenea, menționăm că, prin *Decizia nr. 610/2007*⁴, Curtea Constituțională a reținut că „(...) nu poate primi critica de neconstituționalitate formulată în cauză, în sensul că judecarea de către instanțele militare a unor persoane civile pentru infracțiuni săvârșite împreună cu militari ar încălca dreptul acestora de a fi judecate de tribunale imparțiale și independente și, deci, dreptul lor la un proces echitabil, dat fiind că, prin statutul magistraților care le compun ca și prin procedura pe care o urmează - aceeași după care judecă și instanțele civile - instanțele militare sunt instanțe imparțiale, iar judecătorii militari sunt independenți și se supun numai legii. (...)”

Opțiunea legiuitorului de a trece în competența instanțelor civile cauzele în care sunt inculpate persoane care nu au calitatea de militari și care au comis infracțiuni împreună cu persoane având calitatea de militari nu s-a întemeiat, așadar, pe constatarea că instanțele militare nu îndeplinesc condițiile de independență și de obiectivitate inerente sistemului judiciar într-un regim democratic, căci, dacă aceasta ar fi fost rațiunea modificării Codului de procedură penală prin *Legea nr. 356/2006*, această modificare ar fi trebuit urmată de desființarea instanțelor militare. Prin modificarea legislativă operată, legiuitorul a dat curs unor rațiuni de bună administrare a justiției și tendinței manifestate în celelalte sisteme judiciare democratice de restrângere a competenței instanțelor militare exclusiv în sfera faptelor penale comise de personalul militar. În sensul anchetării și judecării de către parchetele și instanțele civile a cauzelor în care alături de militari sunt implicați și civili, este și jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului, spre exemplu *Cauza Maszni împotriva României, 2006*.

În schimb, Curtea Constituțională constată că, prin dispozițiile art. III alin. (2) și (3) teza întâi din *Legea nr. 356/2006*, legiuitorul a menținut în mod nejustificat competența instanțelor militare și, respectiv, a

⁴ referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. III alin. (2) și (3) din *Legea nr. 356/2006* pentru modificarea și completarea Codului de procedură penală, precum și pentru modificarea altor legi.

parchetelor militare, în cauzele aflate în curs de urmărire penală sau de judecată la data intrării în vigoare a acestei legi. În aplicarea acestor texte ale legii, ar urma ca parchetele militare și, respectiv, instanțele militare să continue urmărirea penală și judecata împotriva unor persoane care nu au calitatea de militari.

Această derogare este vădit discriminatorie în raport cu criteriul avut în vedere de legiuitor în modificarea art. 35 alin. 1 și 2 din Codul de procedură penală, și anume lipsa calității de militar a unuia sau unora dintre făptuitori. În consecință, Curtea Constituțională constată că textele de lege menționate contravin prevederilor art. 16 alin. (1) din Constituția României privind egalitatea în drepturi, întrucât reglementează diferit competența de urmărire penală și de judecată a unor persoane având același statut și aflate în aceeași situație juridică, dată de acuzația de a fi săvârșit o faptă penală, astfel încât, cu privire la aceste texte de lege, excepția urmează să fie admisă”.

În considerarea celor expuse și aplicând *mutatis mutandis* raționamentul Curții Constituționale, se poate considera că există riscul de neconstituționalitate a prevederilor ce acordă competențe în efectuarea instrucției penale organelor militarizate ale Jandarmeriei cu privire la persoane care au calitatea de civili.

Acest risc există cu atât mai mult cu cât propunerea legislativă nu conține reglementări prin care să se clarifice cum ar urma să fie partajată competența între polițiștii care au calitatea de organe de cercetare penală ale poliției judiciare și jandarmii care ar urma să aibă calitatea de organe de cercetare penală ale poliției judiciare.

Așadar, în materia cercetării penale, organele de cercetare penală ale poliției judiciare efectuează urmărirea penală pentru orice infracțiune care nu este dată, prin lege, în competența organelor de cercetare penală speciale sau procurorului, precum și în alte cazuri prevăzute de lege.

Mai mult, prin întreaga activitate de reformă instituțională a Ministerului Afacerilor Interne s-a urmărit în permanență utilizarea judicioasă a resurselor umane, financiare și logistice avute la dispoziție.

În acest sens, reorganizările succesive ale diferitelor structuri cu atribuții în domeniul ordinii publice sau prevenirii și combaterii criminalității s-au bazat pe necesitatea eliminării suprapunerilor de competențe sau de fragmentare excesivă a acestora.

Conferirea de noi competențe Jandarmeriei Române va determina, pe cale de consecință, și crearea unor structuri specializate, sens în care va fi necesară alocarea de resurse suplimentare cel puțin pentru:

a) înființarea unor noi posturi cu atribuții specifice activității de poliție judiciară și încadrarea cu personal a acestora;

b) înființarea unor noi posturi cu atribuții conexe activității de poliție judiciară (criminalistică, analiza informațiilor) și încadrarea cu personal a acestora;

c) asigurarea pregătirii de specialitate a personalului Jandarmeriei Române în raport cu noile competențe;

d) redimensionarea aparatului administrativ proporțional cu numărul de posturi înființate;

e) asigurarea logistică specifică noilor activități.

Așadar, se creează o suprapunere de competențe cu cele ale Poliției Române, aspect de natură a contraveni principiilor prezentate anterior și a dilua responsabilitățile fiecărei instituții, cu implicații negative în ceea ce privește evaluarea eficientă a modului de realizare a atribuțiilor și, implicit, a stabilirii corecțiilor necesare.

De asemenea, în cuprinsul proiectului nu este delimitată competența materială efectivă a lucrătorilor din cadrul Jandarmeriei Române investiți cu atribuții de cercetare penală, rezultând că aceștia ar putea efectua toate actele de cercetare penală corespunzătoare unui ofițer din cadrul poliției judiciare cu atribuții depline.

Semnalăm că organele de cercetare penală ale poliției judiciare din cadrul Poliției Române sunt în măsură să combată întregul fenomen al criminalității, începând cu mica infracționalitate și terminând cu criminalitatea economico-financiară, cea transfrontalieră, a infracțiunilor din domeniul informaticii și a crimei organizate, motiv pentru care considerăm că nu se justifică înființarea unei structuri paralele de poliție judiciară în cadrul Jandarmeriei Române.

Este, însă, necesar a fi avut în vedere, pe de o parte, faptul că anumite categorii de infracțiuni necesită o pregătire de specialitate deosebită și/sau cunoștințe suplimentare celor de ordin general, de drept comun (*infracțiunile de criminalitate organizată: criminalitatea informatică, traficul de droguri, persoane, arme, autovehicule, bunuri culturale mobile etc., infracțiunile de mare violență, infracțiunile economice ș.a.m.d.*), iar, pe de altă parte, constatarea nu implică în mod automat și începerea urmăririi penale sau continuarea urmăririi penale.

Un alt aspect important este cel legat de cercetarea la fața locului, care, chiar și în cazul organelor de poliție, nu se realizează unilateral de către organul constatator, ci de o echipă de cercetare la fața locului, compusă obligatoriu din specialiști criminaliști. Așadar, chiar dacă personalul Jandarmeriei Române ar deveni organ de cercetare penală al poliției judiciare, nu s-ar putea substitui echipei de cercetare la fața locului.

Cercetarea la fața locului este unul din actele inițiale de urmărire penală cu o importanță deosebită în ansamblul activităților de soluționare a unei cauze și presupune cunoașterea imediată, directă și completă a locului

unde s-a comis infracțiunea sau unde au fost descoperite urmele sau consecințele acesteia.

Codul de procedură penală prevede, la art.192, că „*cercetarea la fața locului se efectuează atunci când este necesar să se facă constatări cu privire la situația locului săvârșirii infracțiunii, să se descopere și să se fixeze urmele infracțiunii, să se stabilească poziția și starea mijloacelor materiale de probă și împrejurările în care infracțiunea a fost săvârșită*”.

Locul săvârșirii unei fapte este cel mai bogat în urme sau date referitoare la actul infracțional și la autorul acestuia; în acest sens se explică de ce cercetarea la fața locului este foarte importantă atât pentru descoperirea urmelor, surprinderea acelor împrejurări de natură să conducă la demascarea infractorului, cât și la cunoașterea nemijlocită de către procuror, instanța de judecată și alte părți implicate, a locului respectiv.

De modul în care se efectuează întreaga cercetare, căutare și ridicare a urmelor sau a probelor materiale, cât și fixarea rezultatelor, depinde într-o mare măsură soluționarea cazului și identificarea autorului. În cazul infracțiunilor grave, îndeosebi la omucideri, se apreciază că este partea cea mai importantă a cercetării cauzei penale.

Poliția Română dispune la acest moment de un personal extrem de bine pregătit în cadrul Institutului Național de Criminalistică și structurilor teritoriale care acoperă până la cel mai depărtat colț necesitatea de cercetare la fața locului. Jandarmeria nu dispune la acest moment de o astfel de rețea de specialiști, iar pregătirea lor va presupune o perioadă lungă de timp, fapt ce ar conduce la neajunsuri în activitatea de constatare și instrumentare a infracțiunilor.

În prezent, ca urmare a unei experiențe câștigată pe parcursul multor ani de pregătire de specialitate dar și de practică, specialiștii criminaliști prezenți la activitățile de cercetare a locului faptei în echipa comună constituită împreună cu polițiștii de la structuri operative sau procurori, în funcție de situație, au o contribuție importantă, uneori decisivă în identificarea autorilor și soluționarea cauzelor cu autor necunoscut.

Acordarea calității de organe de cercetare penală ale poliției judiciare personalului Jandarmeriei Române va implica un efort logistic și financiar disproporționat, având în vedere, printre altele, și necesitatea amenajării în viitor la nivelul unităților de jandarmerie a unor camere de anchetă și pentru recunoaștere din grup, în contextul în care începând cu anul 2012, Ministerul Afacerilor Interne, prin Poliția Română, a alocat resurse financiare considerabile pentru amenajarea de astfel de spații în cadrul structurilor de poliție. Organizarea acestor spații a fost și este necesară în vederea respectării prevederilor art. 110, art. 111 alin. (4), art. 112 alin. (1) și art. 123 alin. (2) din *Legea nr. 135/2010 privind Codul de procedură penală, cu modificările și completările ulterioare*, pentru desfășurarea în

condiții optime a activităților de cercetare penală în vederea înregistrării declarațiilor persoanelor cu ocazia instrumentării dosarelor penale.

Soluția cea mai eficientă din punct de vedere al unei utilizări judicioase a resurselor Ministerului Afacerilor Interne ar reprezenta-o întărirea capacității administrative a organelor actuale de cercetare ale poliției judiciare, a căror organizare și-a dovedit eficiența în timp și nu instituirea unor structuri paralele.

Așadar, orice demers legislativ având ca obiect acordarea de competențe de cercetare penală personalului din cadrul Jandarmeriei Române contravine concepției generale de specializare a competențelor autorităților publice din România abilitate să vegheze la respectarea legii, întrucât:

- rolurile Jandarmeriei Române și Poliției Române, prin atribuțiile specifice fiecăreia dintre acestea, stabilite prin lege, sunt complementare, iar o suprapunere a competențelor acestora este nejustificată;

- necesitatea imperativă a existenței unui personal specializat în desfășurarea activității de cercetare penală, cu care să fie încadrate organele de cercetare penală ale poliției judiciare, nu poate fi concretizată la nivelul Jandarmeriei Române, în contextul în care, de la înființarea acestei instituții și până în prezent nu a desfășurat astfel de activități;

- nu se poate face confuzie între calitatea de instituție specializată a statului, pe care o are Jandarmeria Română, având și atribuții de a efectua acte de constatare a săvârșirii infracțiunilor, și poliția judiciară, ca organ principal care îndeplinește atribuțiile de cercetare penală în cadrul sistemului de drept românesc.

În privința elementelor ce țin de politica penală, *Legea nr. 135/2010* precizează, la art. 55, care sunt organele de urmărire penală, iar la art. 61 face vorbire de actele încheiate de unele organe de constatare, între acestea fiind menționate *organele de ordine publică și siguranță națională*, în categoria cărora intră și personalul Jandarmeriei Române.

Vechiul Cod de procedură penală, adoptat în anul 1968, stabilea la art. 207 și 208 organele competente a efectua cercetarea penală, pe când la art. 214 institua competența ofițerilor și subofițerilor din cadrul Jandarmeriei Române ca, în cazul constatării unor infracțiuni pe timpul executării misiunilor specifice, să procedeze „*la luarea de declarații de la făptuitor și de la martorii care au fost de față la săvârșirea unei infracțiuni și să întocmească proces – verbal despre împrejurările concrete ale săvârșirii acesteia*”.

Astfel, în ceea ce privește vechea legislație procesual penală, competența Jandarmeriei Române de a constata infracțiuni pe timpul executării misiunilor specifice a fost conferită prin *Legea nr. 281/2003*

care a modificat și completat Codul de procedură penală și alte legi speciale.

Personalul Jandarmeriei Române a avut încă din anul 2003 competența de a constata infracțiuni, însă noul cadru procesual penal a limitat activitățile acestora la luarea măsurilor de conservare a locului săvârșirii infracțiunii și ridicarea sau conservarea mijloacelor materiale de probă, fără a mai avea posibilitatea luării de declarații.

Conform noului Cod de procedură penală, organele de constatare nu mai pot lua declarații, având în vedere reconfigurarea urmăririi penale, aceasta dispunându-se cu privire la fapta încă din momentul în care actul de sesizare îndeplinește condițiile prevăzute de lege, iar calitatea de suspect se dobândește ulterior, atunci când există probe din care rezultă bănuiala rezonabilă că o anumită persoană a săvârșit fapta pentru care s-a început urmărirea penală și nu există vreunul dintre cazurile prevăzute la art. 16 alin. (1). Mai mult decât atât, dacă vechiul Cod de procedură penală stabilea că procesele-verbale încheiate de organele de constatare reprezentau mijloace de probă, actualul Cod de procedură penală prevede că acestea constituie acte de sesizare a organelor de urmărire penală.

De asemenea, se impune a se face precizarea faptului că *Legea nr. 24/2000 privind normele de tehnică legislativă pentru elaborarea actelor normative, republicată, cu modificările și completările ulterioare*, instituie obligația ca actele normative să se integreze organic în sistemul legislației, proiectele acestora trebuind a fi corelate cu prevederile actelor normative de nivel superior sau de același nivel, cu care se află în conexiune.

Având în vedere aspectele anterior menționate, considerăm că acordarea ofițerilor și subofițerilor din Jandarmeria Română a calității de organ de cercetare penală al poliției judiciare aduce modificări noii politici penale a statului, context în care demersul poate fi privit ca lipsit de eficiență juridică.

7. Referitor la **art. I pct. 18** din inițiativa legislativă, prin care se propune modificarea alin.(4) și alin.(5) ale art. 23 din *Legea nr.550/2004*, în sensul introducerii rezerviștilor voluntari ca o nouă categorie de personal în cadrul Jandarmeriei Române, căroră să li se aplice Statutul rezerviștilor voluntari, precizăm că această măsură generează impact financiar suplimentar asupra cheltuielilor bugetului de stat pentru asigurarea drepturilor salariale, a altor drepturi de echipare și hrană, asigurarea de măsuri de protecție socială etc., a altor cheltuieli determinate de îndeplinirea activităților prevăzute de lege.

8. Cu privire la termenul de „*militari cu termen redus*”, utilizat la **pct. 19 al art. I** din inițiativa legislativă, semnalăm faptul că acesta este desuet, deoarece, pe timp de pace, serviciul militar obligatoriu a fost suspendat începând cu anul 2007, potrivit *Legii nr. 395/2005*⁵, iar potrivit *Legii nr. 446/2006*⁶, această categorie de personal nu mai este prevăzută nici pentru starea de mobilizare sau război.

Nu considerăm oportună completarea art. 24 alin. (1) cu sintagma „*rezerviști voluntari*”, întrucât în statele de organizare se prevăd exclusiv posturi pentru categoriile enumerate în actuala formă a legii, iar prin ordin al ministrului se aprobă numărul posturilor din statele de organizare care pot fi încadrate cu rezerviști voluntari.

De asemenea, apreciem că propunerea de eliminare a sintagmei „*în limita efectivelor aprobate prin hotărâre a Guvernului*” prevăzută la art. 24 din *Legea nr. 550/2004* nu este justificată, raportat la prevederile art. 12 din *Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 30/2007*.

9. Referitor la **art. I pct. 22** din inițiativa legislativă, analizând textul din cuprinsul proiectului (pct. 22 – textul propus pentru art. 27 alin. (2) lit. i)), apreciem că se propune acordarea dreptului jandarmilor de „*a execută oprirea*” și controlul vehiculelor și doar după caz, percheziția vehiculului, fără ca norma să fie circumstanțiată la situații concrete.

Acest demers contravine normelor de tehnică legislativă în contextul în care dreptul polițiștilor rutieri de oprire și control în trafic al vehiculelor este reglementat în cuprinsul *Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 195/2002 privind circulația pe drumurile publice, republicată, cu modificările și completările ulterioare* și al *Hotărârii Guvernului nr. 1391/2006*⁷.

Cu privire la modificarea propusă pentru art. 27 alin. (2) lit. j) din *Legea nr. 550/2004*, considerăm că nu se reflectă intenția normativă menționată în *Expunerea de motive*, respectiv efectuarea de înregistrări video sau fotografii operative în situația unor mitinguri, demonstrații, manifestații, procesiuni și alte adunări la care participă public numeros, ci se instituie doar posibilitatea generală, necircumstanțiată, de a efectua astfel de înregistrări care să fie puse la dispoziția organelor judiciare.

În prezent, potrivit dispozițiilor art. 27 alin. (2) lit. d) din *Legea 550/2004*, personalul militar al Jandarmeriei Române, în realizarea atribuțiilor ce îi revin, are dreptul să circule gratuit, pe baza legitimației de

⁵ privind suspendarea pe timp de pace a serviciului militar obligatoriu și trecerea la serviciul militar pe bază de voluntariat, cu modificările și completările ulterioare.

⁶ privind pregătirea populației pentru apărare, cu modificările și completările ulterioare.

⁷ pentru aprobarea Regulamentului de aplicare a Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 195/2002 privind circulația pe drumurile publice, cu modificările și completările ulterioare.

serviciu, cu mijloacele de transport în comun, pentru executarea unor misiuni care nu pot fi îndeplinite altfel.

Referitor la propunerea de stabilire în mod expres a atribuției personalului Jandarmeriei Române de executare a mandatelor de aducere emise de organele judiciare, aceasta este nejustificată în contextul în care legea recunoaște deja acest drept personalului Jandarmeriei Române, fapt ce rezultă din coroborarea prevederilor art. 19 alin. (1) lit. t) din *Legea nr. 550/2004* cu cele ale art. 266 alin. (1) teza întâi din *Codul de procedură penală*, existând așadar cadrul juridic pentru desfășurarea acestei activități.

10. Referitor la textul **art. I pct. 25** din inițiativa legislativă [propus pentru art. 39¹ alin. (1) din *Legea nr. 550/2004*], pentru claritatea și previzibilitatea reglementării, din perspectiva persoanelor care urmează a beneficia de asistență psihologică gratuită conform textului propus, semnalăm că nu este precizat ce se înțelege prin sintagma „aparținătorii acestuia”.

De asemenea, în vederea corelării textului propus în cadrul alin. (4) al aceluiași articol cu dispozițiile *Codului muncii*⁸, precum și cu prevederile din legislația specifică incidentă [exemplu, art. 27 din *Legea nr. 270/2015*⁹, art. 45 din *Legea nr. 384/2006*¹⁰], ar fi fost necesar ca acesta să facă referire la „încetarea raporturilor de muncă” sau „încetarea contractului de muncă”, în loc de „încheierea raporturilor de muncă”.

11. Semnalăm că măsurile reglementate la **art. II** din inițiativa legislativă, prin care se propune modificarea *Legii nr. 364/2004*, prezintă deficiențe de natură a afecta accesibilitatea și previzibilitatea legii.

Astfel, din cauza modalității defectuoase de redactare, modificările propuse la **art. II pct. 6 și 8** din inițiativa legislativă [referitoare la art. 7 alin. (2) și art. 10 din *Legea nr. 364/2004*], induc ideea că unor civili (polițiștii care sunt funcționari publici cu statut special) li se aplică atât reglementările aplicabile acestora *de lege lata* (*Legea nr. 360/2002*¹¹), dar și reglementările aplicabile militarilor (*Legea nr. 80/1995*¹²), fără nicio justificare rațională. Reglementările propuse contravin dispozițiilor constituționale referitoare la egalitatea în drepturi și, totodată, vor genera dificultăți în aplicarea practică.

⁸ Menționăm, cu titlu de exemplu, prevederile art. 55 și următoarele din *Legea nr. 53/2003, Codul muncii*, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 345 din 18 mai 2011, cu modificările și completările ulterioare.

⁹ *Legea nr. 270/2015* din 10 noiembrie 2015 privind Statutul rezerviștilor voluntari, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 846 din 13 noiembrie 2015.

¹⁰ *Legea nr. 384/2006* din 10 octombrie 2006 privind statutul soldaților și gradaților profesioniști, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 868 din 24 octombrie 2006, cu modificările și completările ulterioare.

¹¹ *privind Statutul polițistului, cu modificările și completările ulterioare;*

¹² *privind statutul cadrelor militare, cu modificările și completările ulterioare.*

12. Referitor la măsurile propuse la **art. III** din inițiativa legislativă, cu privire la propunerea de modificare a *Legii nr. 333/2003*, în sensul preluării de către Jandarmeria Română a atribuțiilor conferite Poliției Române, precizăm că Inspectoratul General al Poliției Române este notificat Comisiei Europene ca autoritate care gestionează domeniul securității private și a primit drept de acces la sistemele de informare în cadrul pieței interne I.M.I. (Internal Market Information), I.M.I. PQ NET (Internal Market Information Professional Qualification Networking) și RegProf (Registrul Calificărilor) pentru schimbul de date și informații între autoritățile competente din țările membre ale Uniunii Europene, ca urmare a transpunerii *Directivei 2006/123/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 12 decembrie 2006 privind serviciile în cadrul pieței interne*, reprezentând astfel punctul de contact cu celelalte organisme ce au atribuții în domeniu.

Gestionarea domeniului sistemelor de securitate private de către o structură militară, indiferent că este beneficiar sau prestator de servicii, nu este reglementată în niciun stat membru din Uniunea Europeană. Securitatea privată este tratată distinct de paza instituțională (a statului), iar pentru gestionarea domeniului este abilitată poliția. Acest fapt este întărit de concluziile Studiului CoESS (Confederația Patronatelor din Industria de Securitate Privată), potrivit căruia, în țările din Uniunea Europeană nu este desemnată ca autoritate competentă o structură militară, care are ingerințe în segmentul privat civil, în majoritatea țărilor atributul fiind al Poliției.

Pentru exercitarea atributului de control asupra activității societăților specializate de pază și protecție sau a celor din domeniul sistemelor de alarmare împotriva efracției este necesară acoperirea și supravegherea informativă a acestora, investigații fără de care eficiența descoperirii faptelor de natură penală sau contravențională este minimă. Lipsa acoperirii tuturor localităților urbane și rurale cu unități/subunități teritoriale ale jandarmeriei va afecta starea de legalitate în domeniu, din cauza reducerii activităților de control asupra beneficiarilor și prestatorilor de servicii. Acest aspect va conduce la creșterea birocrăției și a sarcinilor administrative, întrucât cetățenii, beneficiarii și prestatorii de servicii vor înregistra cheltuieli mai mari de timp și bani pentru depunerea și soluționarea cererilor, fiind necesar să se deplaseze la municipiile reședință de județ unde sunt înființate unitățile de jandarmerie.

În plus, jandarmeria nu are personal specializat pentru a efectua toate verificările necesare pentru avizarea conducătorilor și personalului de securitate din cadrul societăților specializate și va fi necesar să solicite tot sprijinul poliției și al altor structuri specializate, investigații la domiciliu, consultarea evidenței operative a poliției, interogarea bazelor de date existente: urmăriți, contravenții, INTERPOL, realizarea de investigații etc.,

ceea ce va mări considerabil durata de soluționare a cererilor. În lipsa datelor și informațiilor necesare, activitatea acestora se va rezuma numai la studierea unor documente și eliberarea avizelor/licențelor.

Precizăm că una din formele de pază prevăzute de legislația în domeniul pazei și protecției se referă la „*paza cu efective de jandarmi*”, situație care este incompatibilă cu „*gestionarea*” celorlalte forme de pază ca autoritate de reglementare. Executarea pazei unor obiective prin structuri specializate ale Jandarmeriei nu constituie același lucru cu „*a gestiona*” un domeniu, îndeosebi cu privire la sistemele de alarmare împotriva efracției care necesită specialiști cu pregătire tehnică și experiență, la nivel național.

De asemenea, înființarea și funcționarea poliției de proximitate la nivelul polițiilor municipale, orășenești și secțiilor este de natură să contribuie la cunoașterea și consilierea agenților economici publici și privați, a cetățenilor și a altor unități deținătoare de bunuri și valori, cu privire la necesitatea protejării patrimoniului cu sisteme mecanice și electronice, inclusiv a locuințelor și caselor de vacanță.

Totodată, compartimentele „*Sisteme de securitate*” de la nivelul polițiilor municipale, orășenești și secții execută activități operative pe linia sistemelor de securitate în colaborare cu polițiștii de proximitate și agenții de siguranță pe întreg teritoriul țării, în timp ce jandarmeria nu are structuri în toate localitățile urbane și rurale. Evidențele operative existente la nivelul Poliției Române permit realizarea documentărilor pentru avizarea conducătorilor și a personalului de execuție din cadrul societăților specializate de pază și protecție, iar prin mijloace specifice se pot obține date și informații despre activitatea acestora.

Precizăm că Poliția Română gestionează, prin Direcția de Ordine Publică, Registrul Național al Evaluatorilor de Risc la Securitate Fizică (R.N.E.R.S.F.), ce permite persoanelor abilitate în acest sens să efectueze analize privind nivelul de risc al obiectivelor, ocupație ce a apărut ca o necesitate a societății, urmare a demersurilor efectuate de către instituția poliției.

Ținând cont de argumentele anterior menționate, de tendințele și de perspectivele de dezvoltare a serviciilor de securitate privată, apreciem că, prin gestionarea de către poliție a acestui domeniu vast de activitate, se conferă eficiența sub aspectul controlului pieței respective, dar și autoritate în materie de reglementare, evidență, pregătire personal și sprijin tehnic de specialitate.

În acest sens, apreciem că nu este oportună efectuarea acestei modificări, deoarece în structura Poliției Române există servicii specializate cu lucrători experimentați pe segmentul pazei bunurilor și

valorilor monetare, cărora le sunt date în competență, potrivit legii, aceste activități.

Mai mult decât atât, măsurile luate de organele de poliție pe linia verificării și respectării legalității de către beneficiarii/prestatorii serviciilor specializate de pază se fac în funcție de evoluția situației operative din zona de competență, riscurile identificate, analizele de caz etc., astfel încât să se adopte măsuri eficiente de prevenire și combatere a fenomenului infracțional.

Precizăm că principalele activități desfășurate de Poliția Română potrivit *Legii nr. 333/2003* cât și a Normelor metodologice de aplicare a acestei legi (avizarea planurilor de pază, eliberarea licențelor de funcționare societăților specializate de pază, eliberarea licențelor de funcționare societăților specializate în activități de proiectare, producere, instalare și întreținere a sistemelor de alarmă împotriva efracției, avizarea proiectelor sistemelor tehnice de alarmare contra efracției, eliberarea atestatelor pentru personalul de pază etc.), sunt inoperabile pentru Jandarmeria Română.

În ceea ce privește propunerea de modificare de la **art. III pct. 12** din inițiativă, referitor la textul art. 24 alin. (2), prin care se dorește introducerea obligativității asigurării cu efective de jandarmi a pazei transportului precursorilor de explozivi restricționați, apreciem că aceasta este de natură a fi considerat un monopol nejustificat care ar putea conduce chiar la blocarea activității operatorilor economici.

Aplicarea prevederilor **pct.21 și pct.22 ale art. III** din inițiativa legislativă referitoare la asigurarea cu autovehicule de însoțire contra cost și cu mijloace auto destinate transportului bunurilor și valorilor sau celui cu caracter special, generează influențe financiare de natura cheltuielilor de investiții pentru dotarea cu aceste mijloace.

13. Semnalăm că aplicarea măsurilor propuse prin inițiativa legislativă generează influențe financiare, astfel încât era necesar să se respecte prevederile art. 15 alin. (1) din *Legea nr.500/2002 privind finanțele publice, cu modificările și completările ulterioare*, potrivit căroră „În cazurile în care se fac propuneri de elaborare a unor proiecte de acte normative/măsuri/politici a căror aplicare atrage micșorarea veniturilor sau majorarea cheltuielilor aprobate prin buget, se va întocmi o fișă financiară, care va respecta condițiile prevăzute de *Legea nr. 69/2010*. În această fișă se înscriu efectele financiare asupra bugetului general consolidat, care trebuie să aibă în vedere:

a) schimbările anticipate în veniturile și cheltuielile bugetare pentru anul curent și următorii 4 ani;

b) estimări privind eşalonarea creditelor bugetare și a creditelor de angajament, în cazul acțiunilor anuale și multianuale care conduc la majorarea cheltuielilor;

c) măsurile avute în vedere pentru acoperirea majorării cheltuielilor sau a minusului de venituri pentru a nu influența deficitul bugetar”.

III. Punctul de vedere al Guvernului

Având în vedere considerentele menționate la pct. II, Guvernul nu susține adoptarea acestei inițiative legislative în forma prezentată.

Cu stimă,

Mihai TUDOSE
PRIN-MINISTRU

Domnului deputat **Nicolae-Liviu DRAGNEA**

Președintele Camerei Deputaților